

Zolang door het Coronavirus kerkdiensten en andere kerkelijke activiteiten niet doorgaan en er geen huisbezoeken worden afgelegd schrijft ds. Bart Vijfinkel driemaal per week een brief/overweging opdat we ons juist ook in deze tijd met elkaar verbonden weten. Reacties welkom:
predikant@pknwormer.nl

27 maart 2020

Beste mensen,

De vraag `hoe gaat het?` wordt in deze tijd – is mijn indruk – vaker gesteld dan in gewonere tijden. Ook ik ben benieuwd hoe het met u gaat. Als u er behoefte aan heeft kunt u mij altijd bellen. Misschien neem ik niet meteen op, maar als u uw naam inspreekt bel ik terug.

Alles lijkt anders. Niets lijkt meer vanzelfsprekend.

Gisteren stond er in dagblad *Trouw* een ontroerende tekening van tekenaar Ton: `...als niks meer vanzelfsprekend is, is alles weer bijzonder...` Gewoon een man en een vrouw die in een park wandelen en om zich heen kijken naar de ontluikende natuur. Ze nemen de werkelijkheid anders – met meer verwondering en intenser – waar.

Buiten renoveert een ekster een oud nest – of zijn er al eieren gelegd? - de vijgenboom loopt uit, het is fijn dat je burens hebt met wie je even een kort praatje maakt als je even buiten bent om wat in de afvalbak te gooien. Het is allemaal weer bijzonder.

Maar de Coronacrisis is in de eerste plaats een heel ellendig ding waarvan te hopen valt dat die snel voorbij is. Mensen overlijden, de intensive cares liggen vol, mensen leven in isolement en angst, asielzoekers komen verder in de knel, etc. etc.

Afgelopen dinsdag ben ik begonnen met het boek `De zin van het leven` van journalist Fokko Obbema. Zijn hartstilstand riep grote levensvragen bij hem op wat resulteerde in veertig gesprekken (met o.a. een filosoof, een cabaretier, een vogelexpert, een theoloog, een bestuurskundige) over de essentie van ons bestaan. Ik lees kriskras door het boek – het zijn korte stukken. Theoloog Christa Anbeek zegt:

‘In onze maatschappij zijn we erop gericht chaos te marginaliseren (= naar de marge/aan de kant te schuiven BV). We staan met onze rug naar de dood; de medische wetenschap wil beheersen, controleren, voorkomen. Chaos is taboe. We hebben een sterk geloof in de stuurbaarheid van het bestaan, ook al beseffen we ergens dat dat een illusie is. Maatschappelijk is het gevaar dat we gaan doen alsof we weten hoe het leven moet. Dat kan tot zelfgenoegzaamheid leiden.

Het mooie van chaos kan een besef van ontzag zijn. En dat we het beste uit onszelf moeten halen, ook al zijn we maar klein. Ik zou ervoor willen pleiten de chaos te rehabiliteren (= in ere te herstellen BV). Hij is verbonden met de meest waardevolle momenten, wanneer je erachter komt wat je aan elkaar hebt. Wanneer blijkt dat de ander je niet in de steek laat of je onverwacht helpt. Helaas doen zich dan ook de grootste tegenvallers voor...`

Wat mij aanspreekt is de uitnodiging om de gedachte toe te laten aan chaos als iets dat verbonden is met waardevolle momenten. De chaos heeft geen zin, zoals de Coronacrisis geen zin heeft. Chaos is er om bestreden te worden. Maar wat Christa Anbeek als gevaar ziet is dat we gaan denken te weten `hoe het leven moet`. De chaos wijst je je plaats en kan aanzetten tot bezinning op de manier waarop we met elkaar omgaan, op ons samenleven, op de manier waarop onze economie georganiseerd is, op onze omgang met het milieu.

De dominees Ad van Nieuwpoort en Joost Röselaers schrijven – tegen de achtergrond van de Coronacrisis en de veertigdagentijd (de voorbereidingstijd op Pasen):

‘Misschien moeten we maar eens in mentale quarantaine gaan. Immers: never waste a good crisis (= verspil nooit een goede crisis. BV). Een veertigdagentijd om eens te resetten.

Nee, wij geloven niet in een goddelijke oorzaak van ziekte en ellende. Maar voor degenen die deze griep met gemak gaan overleven, kon dit nog weleens een tijd zijn waarin alle vanzelfsprekendheden waarmee we leven worden bevestigd.

Het volk in de woestijn hield het vol vanwege de hoop dat deze wereld zoveel menselijker kan. Als deze crisis daartoe bijdraagt, dan is deze misschien toch niet voor niets geweest. Het virus op zichzelf is betekenisloos en moet op alle manieren bestreden worden. De manier hoe wij erop reageren hoeft niet betekenisloos te zijn.’

Ik kan daar alleen maar `amen` op zeggen, en ik geef het graag aan u door.

Tot slot iets anders. Voorlopig zijn er geen kerkdiensten in de Nieuwe Kerk. Los van het grote aanbod van diensten op de televisie en op www.kerkdienstgemist.nl (o.a. dienst uit de Noorderkerk in Zaandam) is er voor aanstaande zondag – 29 maart – ook een alternatieve kerkdienst uit de Protestantse Gemeente Wormer. De link naar deze dienst vindt u onder deze mail.

Voor nu: sterkte en Gods zegen,

Bart Vijfvinkel

Link naar de alternatieve kerkdienst van de Protestantse Gemeente Wormer (aanklikken met de linkermuisknop terwijl u de Ctrl-toets ingedrukt houdt):

<https://www.dropbox.com/s/lqvh151j2t3sfms/film%20zondag%2029%20maart%202020.mp4?dl=0>

de Wering 44
1511 HG Oostzaan
06 19685110
predikant@pknwormer.nl
075-6845338/06-19685110